

Värdelös syndare eller frimodig kristen?

För några har den bibliska undervisningen om människan som syndare och fördärvad lett till en negativ självbild och ett havererat självförtroende. Det kan ha sin förklaring i en perfektionistisk läggning eller uppväxtmiljö. Det kan också bero på en försummelse att höra eller ta till sig Bibelns undervisning om människan som Guds avbild och "nästan ett gudaväsen" – att föregå syndafallets realitet och konsekvenser. Evangeliet innebär en verklig upprättelse i Kristus av människan som skapad till Guds likhet. För den troende är det en stor och härlig kallelse till frimodig och aktiv tjänst i livet. I denna artikel visar Lars-Åke Nilsson att Gud har förväntningar på sina barn och att han utrustar oss: Han vill se oss växa till och ta ansvar. Vi har all anledning att vara frimodiga och använda de gåvor och möjligheter Gud ger.

Gud har skapat oss och gett oss våra förmågor. Han vill att vi ska älska honom och ställa oss med vad vi är och har i hans tjänst.¹ Han har gett oss förmåga att tänka, fatta, dra slutsatser och handla med kloket och omdöme. Därför lyder aposteln sanning: "Bröder, var inte barn till förståndet. Nej var barn i fråga om ondskan och vuxna till förståndet" (1 Kor. 14:20).

Utgångspunkten är att vi lever i ett gudsfrånvänt, vilset sammanhang och är utsatta för påverkan från onda makter. Allt är inte vad det ger sig ut för att vara. Vi behöver därför kunskap om Guds vilja, andlig insikt

och vaksamhet. "Var på er vakt, så att ni inte dras med i de laglösas villfarelse och förlorar ert fäste. Väx i stället i nåd och kunskap om vår Herre och Frälsare Jesus Kristus" (2 Petr. 3:18 f.). Vi behöver växa till i det kristna sättet att se och bedöma verkligheten och låta det komma till uttryck i vårt sätt att vara och leva.

VÄXA I NÅD OCH KUNSKAP

Med sorg konstaterar Paulus att församlingen i Korint fortfarande befinner sig på barnstadiet och inte tål fast föda utan enbart mjölk. Han finner att de är "köttsliga och lever som alla andra" (1 Kor. 3:3), trots att de varit kristna en längre tid. De är ytliga och ser inte Guds verk i dess rätta perspektiv. De spelar ut den ene mot den andre. Vilket leder till avund, strid och konkurrens. De präglas av ytligt partisinne i stället för glädje över vad Gud bygger med hjälp av dem han tagit i sin tjänst.

Gud har lagt en god och hållbar grund – Jesus Kristus. På denna grund bygger han nu vidare med hjälp av dem som sagt ja till hans kallelse. Meningen är att vi ska växa till i "nåd och kunskap om vår Herre". Viktigt i sammanhanget är ordet *uppbbyggelse*.

Det är förbundet med undervisning, kunskap och förstånd.

Precis som den kristna församlingen i stort är ett *tempel* under uppbyggnad, så är varje kristen det. Att vara kristen innebär att vila på vad Gud gjort i Kristus och bygga upp till ett tempel till hans ära. Och man medverkar själv vid detta bygge. Man kan bygga sitt liv med olika material. Man kan bygga med sådant som mänsklig vishet värderar högt. Paulus kallar det ”trä, hö och halm”. Men detta håller inte måttet i Guds ögon. Meningen är att vi ska bygga med sådant som består när Gud på den yttersta dagen ska pröva vad var och en har byggt. Vi ska bygga med ”guld, silver och ädla stenar”. Det vill säga med sådant som Gud värderar högt, sådant som är efter hans vilja. För att kunna göra det behöver vi ta till oss gudsrikets värderingar. Vi behöver med andra ord formas av Skriften och genomträngas av Guds Ande och i den meningen växa till som andliga människor.

UNDERVISNING I ATT LEVA KRISTET

Författaren till Hebreerbrevet talar på liknande sätt. De han skriver till har stannat i växten. ”Ni behöver mjölk, inte fast föda! Den som lever av mjölk är inte mogen för en undervisning om rättfärdighet för han är fortfarande ett barn. Den fasta födan är till för vuxna, för dem som genom övning har fått sinnena skärpta till att skilja mellan gott och ont”. De förstår inte evangeliets vishet. De är ”dåliga på att lyssna” (Hebr. 5:11–14).

Att lyssna uppmärksam till Guds ord, tillämpa det på sig själv och öva det i sitt dagliga liv är helt avgörande för att kunna växa på det sätt Gud vill. Det handlar om

att höra och göra. Gud vill något med sina barns liv. Han vill att vi ska vara ivriga både att söka Guds vilja och att tillämpa den i våra liv.

Vi som vill vara kristna står i fara att slöa till. Vi varnas för att bli andligt tröga och uppmuntras att frimodigt och uthålligt göra Guds vilja utan att tröttna. ”Var frimodiga! Arbeta ty jag är med er, säger Herren Sebaot” (Hagg. 2:5) till dem som han räddat från fångenskapen i Babel och låtit komma tillbaka till Israel för att bygga upp templet igen. Denna uppmaning gäller varje människa som Gud räddat och gjort till sin medarbetare.

ALLTMER ÄKTA OCH LEVANDE

Sin mäktiga undervisning om Kristi uppståndelses fasta historiska förankring och dess betydelse för våra liv här och för vårt framtidshopp låter Paulus mynna ut i meningen: ”Stå därför fasta och orubbliga, mina älskade bröder, och arbeta alltid hängivet för Herren. Ni vet ju att er möda i Herren inte är förgäves” (1 Kor. 15:58).

Tron på Jesus, vår Frälsare, ska arbetas in i våra hjärtan och ut i våra liv. Den ska integreras i oss och komma till uttryck så att vi blir allt mer äkta och levande vittnen om honom som vi tror på.

”Nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig” (Gal. 2:20) skriver aposteln och han manar oss att ”hålla fast vid sanningen i kärlek och på alla sätt växa upp till honom som är huvudet, Kristus”. (Ef. 4:14 f.)

Detta växande betyder inte att vår personlighet försvinner – utan tvärtom att vi blir mer oss själva och mer uppfyllda av Guds Ande. Den mogna människan kännetecknas av fasthet, saklighet och uthållig-

*Tron på
Jesus, vår
Frälsare,
ska arbetas
in i våra
hjärtan och
ut i våra liv.*

het. Hon kastas inte än hit och än dit utan står stadigt rotad i Kristus och låter sig inte rubbas. Hon vet vem hon tror på, håller fast vid honom och har målet i sikte.

SKAPADE TILL GODA GÄRNINGAR

Gud har i sin nåd gett oss ett nytt liv med Kristus. Vi är hans verk ”skapade i Kristus Jesus till goda gärningar som Gud har förberett för att vi ska vandra i dem” (Ef. 2:10). Det är honom vi ska lita på och följa. Han har gjort oss till sina och tagit oss i sin tjänst och det gör våra liv meningsfulla och rika.

”Jag uppmanar er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud – er andliga gudstjänst. Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av ert sinne så att ni kan pröva vad som är Guds vilja: det som är gott och fullkomligt och behagar honom” (Rom. 12:1 f.).

Vi ska inte leva på världens ytliga och meningslösa sätt utan överlämna oss åt Gud och ställa oss till hans förfogande och öppna oss för den förvandlande kraften från Kristus, lära av honom, följa honom och söka det som är gott i Guds ögon.

LEVA VÄRDIGT HERREN

Det är lärorikt att läsa om vilka ambitioner Paulus har för sina andliga barn: ”Vi ber att ni ska bli fyllda av kunskapen om hans vilja, med all andlig vishet och insikt. Målet är att ni ska leva värdigt Herren och behaga honom på alla sätt, genom att bära frukt i alla slags goda gärningar och växa i kunskapen om Gud. Då ska hans härlighets makt styrka er och ge er all kraft till att vara uthålliga och tåliga i allt” (Kol. 1:9–11).

Med det målet i sikte ber, arbetar och undervisar aposteln. Han målar fram detta goda liv för deras ögon och manar dem att öppna sig för det och sträva efter det. Och han betygar att om de sträcker sig efter detta så ska Gud komma dem till mötes och ge dem styrka och kraft.

Detsamma gör Petrus i sitt förhållande till de kristna han har ansvar för. ”Hans gudomliga makt har skänkt oss allt vi behöver för liv och gudsfruktan genom kunskapen om honom som har kallat oss med sin härlighet och godhet. Genom dessa har han gett oss sina stora och dyrbara löften, för att ni genom dem ska få del av gudomlig natur, sedan ni kommit undan det fördärv som på grund av begäret finns i världen.

Gör därför allt ni kan för att i er tro visa dygd, i dygden insikt, i insikten självbehärskning, i självbehärskningen uthållighet, i uthålligheten gudsfruktan, i gudsfruktan syskonkärlek och i syskonkärleken kärlek till alla människor. För om allt detta finns hos er och får växa, blir ni inte oversamma eller utan frukt i er kunskap om vår Herre Jesus Kristus” (2 Petr. 1:3–8).

Allt vi behöver för ett liv i tron har Gud skänkt oss genom Jesus. Förutsättningarna för liv, tillväxt och mognad finns. Ända fram till den dag då den sista och slutliga förvandlingen ska ske. Då vi frälsta från allt ont, döden inräknad, ska uppstå och få del i all Guds härlighet. Detta ger oss en stark motivering till ett hängivet liv i hans tjänst. Och att med all kraft sträva efter att göra gott, fördjupa vår insikt i vad Gud vill, öva oss i självbehärskning, hålla ut i gudsfruktan och i kärlek till våra kristna syskon först, och sedan till alla andra.

FRUKT MED SMAK AV JESUS

Nya testamentet talar ofta om att bära frukt. Frukt är sådant som hör samman med det kristna liv vi får ta emot som en gåva. Guds Ande vill driva fram frukt i våra liv. Sådant som kännetecknar Jesus själv och påminner om hurdan han är. Detta sker inte automatiskt. Då hade inte förmaningar behövts. Förmaningarna, som i hög grad har sin bakgrund i de tio buden, kallar oss att medvetet och hängivet ställa våra liv i Guds tjänst och att göra vad han bjuder. Då ger vi Guds Ande möjlighet att verka i oss både vilja och gärning och driva fram god frukt.

Vi ska inte anpassa oss efter den här världen utan låta oss förvandlas genom sinnets förnyelse. Det betyder att det inte är mänsklig klokhet och mänskliga värderingar som ska forma våra liv utan Guds ord och Ande.² Det är så vi kan bli "fyllda av kunskapen om Guds vilja, med all andlig vishet och insikt" och "växa till i nåd och kunskap om vår Herre och Frälsare" (Kol. 1:9, 2 Petr. 3:19).

BEREDD PÅ MOTSTÅND

"Se, jag sänder er som får in bland vargar. Var därför listiga som ormar och oskyldiga som duvor" (Matt. 10:17), säger Jesus. Vi ska vara sådana som Jesus var. Han var klok och listig på det sättet att han var oskyldig som en duva. Han gick lydigt Guds väg och vann seger.

Enligt Uppenbarelseboken är han Lammet som besegrat den onda makt som ytterst ligger bakom allt motstånd mot Gud. Lammet besegrar draken. Det är en trons paradox. Han som var lydig intill döden på korset besegrade draken och ska till slut övervinna alla tillvarons onda makter och stå som segrare på historiens sista dag.

Vår uppgift är att fästa blicken på Jesus och följa honom utan beräkningar och sidoblickar på vad som för tillfället kan gynna oss eller tyckas lönsamt. Vi ska vara "kloka när det gäller det goda och oskyldiga när det gäller det onda" (Rom. 16:19).

"Gör allt utan att klaga och tveka så att ni blir fläckfria och rena, Guds oskyldiga barn mitt i ett falskt och fördärvat släkte, där ni lyser som stjärnor i världen när ni håller fast vid livets ord" (Fil. 2:14–16).

När vi håller fast vid Guds ord och låter det prägla våra liv fullgör vi vår kallelse som Kristi vittnen i världen och kan vila trygga i hans hand och vara vissa om "att fridens Gud snart ska krossa Satan under våra fötter" (Rom. 16:19 f.).

Har vi Kristus hos oss så har vi något som världen har svårt att tåla, något som väcker motstånd och ibland även hat. Men som samtidigt också kan frälsa. Det är viktigt att vara medveten om detta så att vi inte anpassar oss efter världens ytliga önskemål utan i stället gör vad Kristus bjuder oss och litar på att han tar hand om oss även om prövning och förföljelse kan bli resultatet.

ÖDMJUK TJÄNST

Sann ödmjukhet är något som framför allt är förknippad med Jesus. Jesus var mycket medveten om vem han var. Han visste att han var Guds Son, jämlik Fadern och älskad av honom. Han visste att han hade en viktig uppgift som han inte fick svika. Han stod rakryggad emot djävulens frestelser i öknen och avvisade hans lockande erbjudande. Han lät sig inte skrämmas när han återkom som ett rytande lejon mot slutet av Jesu jordeliv. Jesus var trogen den uppgift han fått av sin Far i himmelen och var ho-

nom lydig intill döden på korset. Han tjänade i ödmjukhet med människors bästa för ögonen. På denna väg blev han vår Frälsare och upphöjdes till den ärofulla platsen vid Faderns högra sida. En dag ska därför alla böja sina knän för honom och ära honom.

Du säger kanske: Jag är ingenting. Jag vågar inget. Allt jag gör är värdelöst. Jesus lär oss varken självförakt eller spelad ödmjukhet. Med sitt liv och sin gärning visar han att vi är dyrbara i Guds ögon och älskade av honom. Gud vill något med våra liv. Han vill att det ska märkas att vi är hans barn som går i Jesu fotspår. Vi är skapade till Guds avbilder, förlåtna och upprättade av Jesus. Vi har gåvor som Gud lagt ner i oss. Det vi fått som gåva är inte något vi kan skryta med och ta åt oss ära för. Gåvorna säger mer om Guds givmildhet och kärlek än de säger om oss. Gud delar med sig av sitt goda. Han gör oss delaktiga. Han gör oss till sina medarbetare på jorden. Det är ett förtroende och ett ansvar att av nåd få vara med i Guds goda verk. Det ger en mening åt våra liv och fyller oss med tillfredställelse. Vi får vara med.

Vi får gå in i gärningar som Gud lägger fram för oss och utan stora ord och åthävor, frimodigt och uthålligt göra det han vill.

Vi får leva till Guds ära och tjäna våra medmänniskor. Det är detta Jesus kallar oss till när han säger:

”Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, för jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då ska ni finna ro för era själar, för mitt ok är mildt och min börda är lätt” (Matt. 11:29 f.).

TILL SIST

Gud har gett oss sitt ord som ledstjärna och kraftkälla. Där möter vår Frälsare, Jesus Kristus, oss och ger oss del av sin vishet och levande Ande. Hans ord behöver påverka våra tankar och värderingar och vårt sätt att leva så att vi genomskådar människotankarna och tidsandan och inte flyter med strömmen, utan söker den gudomliga visheten och låter den göra oss till medvetna, fokuserade och ansvariga kristna, som ödmjukt, frimodigt och uthålligt vill följa vår kärleksfulle Herre i spåren och ledda av hans Ande tjäna vår samtid.

Lars-Åke Nilsson

Kaplan, Åsljunga

1. ”Du ska älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft” (Mark 12:30).
2. Jämför ”Som lydnadens barn ska ni inte följa de begär som ni

levde i förr, när ni var okunniga” (1 Petr. 1:14). ”Vi har Kristi sinne” (1 Kor 2:16) och ”Var så till sinnes som Kristus Jesus var” (Fil 2:5).